

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΑΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ
ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΑΓΑΘΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ Δρ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Θ. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗ

I. Είσαγωγή

“Ενα ἀπὸ τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ισοζυγίου πληρωμῶν τῆς ‘Ελλάδος· κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου εἶναι ἡ αὐξανομένη ἐλλειμματικότης τοῦ ἐμπορικοῦ ισοζυγίου καὶ ἡ μεγάλη καὶ συνεχῶς διευρυνομένη συμμετοχὴ τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ ἀδήλους πόρους εἰς τὴν κάλυψιν αὐτοῦ τοῦ ἐλλείμματος. Ἐνῷ ἡ σχέσις¹ ἔξαγωγῶν ἀγαθῶν πρὸς εἰσαγωγὰς ἀγαθῶν ἐμειώθη ἀπὸ 47,3 % διὰ τὴν περιόδον 1954 - 60 εἰς 35,2 % διὰ τὴν πενταετίαν 1971 - 75, ἡ σχέσις ἀδήλων πόρων πρὸς εἰσαγωγὰς ἀγαθῶν ηὔξηθη ἀπὸ 45,1 % εἰς 58,6 % κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀντιστοίχων περιόδων.

‘Η ηὔξημένη αὐτή ἔξαρτησις τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων τῆς χώρας ἀπὸ τοὺς ἀδήλους πόρους ἐθεωρήθη ὅτι ἀπετέλει βασικὴν διαρθρωτικὴν ἀδυναμίαν τοῦ ισοζυγίου πληρωμῶν τῆς ‘Ελλάδος, ἐξ αἰτίας τῆς ὑποτιθεμένης μεγαλυτέρας μεταβλητικότητος τῶν ἀδήλων πόρων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἔξαγωγὰς ἀγαθῶν. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὑπεστηρίζετο ἡ θέσις ὅτι αἱ κυριώτεραι κατηγορίαι τῶν ἀδήλων πόρων (εἰσπράξεις ἀπὸ τὸν τουρισμόν, τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν καὶ τοὺς μετανάστας καὶ ἐργαζομένους εἰς τὸ ἔξωτερικὸν) «ώς ἐκ τῆς φύσεώς των ὑπόκεινται εἰς σοβαράς διακυμάνσεις»² ἡ ὅτι «σχεδὸν τὸ σύνολον τῶν ὀδήλων εἰσ-

1. Διὰ τὴν ἔξελιξιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου 1954 - 75 τῆς σχέσεως ἔξαγωγῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν πρὸς τὰς εἰσαγωγὰς ἀγαθῶν καὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἔξαγωγῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς συναλλαγματικὰς εἰσπράξεις ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν, ὅρα σελίδας 13 - 15 τοῦ Παραρτήματος.

2. ‘Υπουργείον Προεδρίας Κυβερνήσεως: Τὸ προσωρινὸν 5ετὲς Πρόγραμμα Οἰκονομικῆς· ‘Αναπτύξεως τῆς Χώρας 1959 - 63, (‘Αθῆναι 1959).

πράξεων είναι ιδιαιτέρως εύπαθες εἰς τὰς μεταβολὰς πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν, τόσον εἰς τὸ ἔξωτερικὸν δόσον καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν¹.

‘Απ’ ὅτι γνωρίζομεν ἐκ τῆς γενομένης ἐρεύνης τῆς ὑφισταμένης σχετικῆς βιβλιογραφίας, ἡ θέσις περὶ τῆς ηὑξημένης μεταβλητικότητος ἢ ἀσταθείας τῶν ἀδήλων πόρων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἔξαγωγὰς ἀγαθῶν, δὲν ἔχει θεμελιώθη ἐμπειρικῶς. Δι’ αὐτὸν τὸν λόγον ἐπεχειρήσαμεν εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν μεταβλητικότητα τῶν ἔξαγωγῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κυριωτέρων κονδυλίων τῶν ἀδήλων πόρων διὰ τὴν περίοδον 1954 - 1975.

‘Η μελέτη αὐτὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία προκαταρκτικὴ προσπάθεια μιᾶς εὑρυτέρας ἐρεύνης τοῦ προβλήματος τῆς ἀσταθείας τῶν κυριωτέρων ἐπὶ μέρους κονδυλίων τῶν εἰσπράξεων ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν τῆς ‘Ελλάδος.

‘Ως πρῶτον στάδιον τῆς εὑρυτέρας ἐρεύνης αὐτῆς πρέπει νὰ ἐπιχειρηθῇ ἐπισήμανσις τῶν σημειωθεισῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, τάσεων εἰς τὰς εἰσπράξεις ἐξ ἔξαγωγῶν ἀγαθῶν καὶ ἐκ τῶν τριῶν βασικῶν μεγεθῶν τῶν ἀδήλων πόρων (τουριστικόν, ναυτιλιακὸν καὶ μεταναστευτικὸν συνάλλαγμα). ‘Ἐν συνεχείᾳ δέ, πρέπει νὰ ἔξετασθοῦν τὰ αἴτια τῶν παρατηρηθεισῶν μεταβολῶν εἰς τὰς μακροχρονίους τάσεις τῶν ἐν λόγῳ μεγεθῶν μὲ σκοπὸν τὴν ἀνάλυσιν τῶν λόγων οἱ ὄποιοι ἐνδεχομένως ἐπηρέασαν διαχρονικῶς τὴν ἀστάθειαν τούτων.

‘Ἐπὶ παραδείγματι, διὰ τὰς ἔξαγωγὰς ἀγαθῶν δέον δπως ἐπιχειρηθῇ λεπτομερῆς ἀνάλυσις τῆς διαχρονικῆς ἐξελίξεως τῶν κυριωτέρων ἐπὶ μέρους κατηγοριῶν τῶν ἔξαγωγῶν, τῶν δεικτῶν μέσης ἀξίας καὶ ὅγκου τῶν ἐν λόγῳ κατηγοριῶν καθὼς καὶ τῆς κατανομῆς τῶν ἔξαγωγῶν κατὰ κυριωτέρας χώρας προορισμοῦ. ‘Ἡ ἀνάλυσις αὐτὴ δύναται ἐνδεχομένως νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἔξαγωγὴν συμπερασμάτων ὡς πρὸς τὰς σημειωθείσας διαρθρωτικὰς μεταβολὰς εἰς τὸν ἔξαγωγικὸν τομέα τῆς ‘Ελλάδος.

‘Οσον ἀφορᾶ τοὺς ἀδήλους πόρους, πρέπει διὰ μὲν τὸ τουριστικὸν συναλλαγμα νὰ ἐπιχειρηθῇ ἀνάλυσις τῆς διαχρονικῆς ἐξελίξεως τῆς τουριστικῆς κινήσεως κατὰ κυριωτέρας χώρας προελεύσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὄποιας δύνανται νὰ συναχθοῦν ὠρισμένα συμπεράσματα ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιδράσεως οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων παραγόντων ἐπὶ τῆς συνολικῆς ροής τουριστῶν πρὸς τὴν χώραν μας.

Διὰ δὲ τὸ ναυτιλιακὸν συνάλλαγμα δέον δπως ἔξετασθοῦν αἱ παρατηρηθεῖσαι διαχρονικαὶ τάσεις ἐν συσχετίσει πρὸς τὰς μεταβολὰς εἰς τὴν σχέσιν ἐλληνικῆς ποντοπόρου ναυτιλίας καὶ ἐλληνικῆς οἰκονομίας καθὼς καὶ εἰς τὴν δομὴν τῆς ‘Ελληνικῆς ναυτιλίας.

Τέλος, πρέπει νὰ ἐπιχειρηθῇ ἀνάλυσις τῶν μεταναστευτικῶν - ἐργατικῶν ἐμβασμάτων κατὰ κυριωτέρας περιοχὰς προελεύσεως τούτων.

1. Κ.Ε.Π.Ε.: Σχέδιον Προγράμματος Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῆς ‘Ελλάδος 1966 - 70, (Πολυγρ. Ἐκδοσις, Ἀθῆναι 1965).

II. Ὁρισμὸς καὶ Μέτρησις τῆς ἀσταθείας μιᾶς χρονολογικῆς σειρᾶς

A. Ὁρισμὸς τῆς ἀσταθείας

Αἱ μεταβολαὶ τῶν ἐτησίων τιμῶν τῶν παρατηρήσεων μιᾶς χρονολογικῆς σειρᾶς δύναται νὰ θεωρηθοῦν ὅτι ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ ἔξῆς δύο μέρη: (α) Ἐνα μέρος τὸ ὅποιον ἀντικατοπτρίζει τὴν μακροχρόνιον ἀρνητικὴν ἢ θετικὴν τάσιν καὶ (β) τὸ ὅποιον προέρχεται ἀπὸ μεταβολὰς διαφόρων τυχαίων ἢ ἀρρύθμων παραγόντων, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιδράσεις τοῦ οἰκονομικοῦ κύκλου.

Αἱ διακυμάνσεις τῶν ἐτησίων τιμῶν τῶν παρατηρήσεων μιᾶς χρονολογικῆς σειρᾶς περὶ τῆς μακροχρονίου τάσεως αὐτῆς, χρησιμοποιοῦνται συνήθως ὡς μέτρον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀσταθείας ἢ μεταβλητικότητος. Οὕτω διὰ τὴν μέτρησιν τῆς ἀσταθείας μιᾶς δεδομένης χρονολογικῆς σειρᾶς, δέον δπως, εἰς πρώτην φάσιν, χρησιμοποιηθῇ κατάλληλος μέθοδος διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς μακροχρονίου τάσεως, καὶ εἰς δὲ δευτέραν φάσιν, στατιστικὴ μέτρησις τῆς ἐκτάσεως τῶν διακυμάνσεων τῶν ἀποκλίσεων τῶν ἐτησίων τιμῶν ἀπὸ τὰς τιμὰς τῆς τάσεως.

B. Ἐπισκόπησις τῶν μεθόδων ὑπολογισμοῦ τῆς ἀσταθείας μιᾶς χρονολογικῆς σειρᾶς

Ἡ στατιστικὴ μέτρησις τῆς ἀσταθείας εἶναι ἔνα θέμα τὸ ὅποιον ἔχει ἀπασχολήσει ἐν ἐκτάσει τοὺς μελετητὰς τῶν προβλημάτων τῶν ἔξαγωγῶν ἀγαθῶν τῶν ἀναπτυσσομένων χωρῶν. Εἰς τὰς ἐμπειρικὰς μελέτας αἱ ὅποιαι ἔχουν δημοσιεύθη μέχρι τοῦδε διὰ τὴν μέτρησιν τῆς ἀσταθείας τῶν ἔξαγωγῶν, χρησιμοποιοῦνται συνήθως ὡς κριτήρια προσδιορισμοῦ τῆς μεταβλητικότητος, διάφοροι δεῖκται ἀσταθείας (Instability Indices). Ἐκ τῆς γενομένης ἐπισκοπήσεως τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας ἐπελέξαμεν τὰς ἔξῆς μεθόδους ὑπολογισμοῦ δεικτῶν ἀσταθείας:

1. Δείκτης ἀσταθείας Ο.Η.Ε. (1952)

Μία ἐκ τῶν πρώτων προσπαθειῶν στατιστικῆς ἐκτιμήσεως τῆς μεταβλητικότητος τῶν ἔξαγωγῶν τῶν ἀναπτυσσομένων χωρῶν εἶναι ἡ ἐκπονηθεῖσα τὸ ἔτος 1952 ὑπὸ τῆς Γραμματείας τοῦ Ο.Η.Ε. μελέτη μὲ τίτλον «Instability in export markets of underdeveloped countries». Εἰς τὴν μελέτην αὐτὴν δ δείκτης ἀσταθείας (Instability Index) μιᾶς διαχρονικῆς σειρᾶς $X_t, X_{t+1}, X_{t+2}, \dots$ ὑπελογίσθη κατὰ τὸν ἔξῆς τρόπον:

$$I = \frac{\Sigma W}{N}$$

ὅπου $I =$ δείκτης ἀσταθείας

$N =$ ἀριθμὸς διαχρονικῶν παρατηρήσεων κατὰ χώραν.

$$W = \frac{X_{t+1} - X_t}{\text{MAX } (X_t, X_{t+1})}$$

Σοβαρὸν μειονέκτημα τῆς ὡς ἄνω μεθοδολογίας εἶναι ὅτι δὲν ἐπιχειρεῖται ἀπαλοιφὴ τῆς μακροχρονίου τάσεως. Ἡ παράλειψις αὐτὴ δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν πλασματικῆς εἰκόνος ὡς πρὸς τὴν μεταβλητικότητα μιᾶς δεδομένης χρονολογικῆς σειρᾶς. Ἐπὶ παραδείγματι, ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν λόγῳ μεθόδου, ἐπιχειρήσωμεν νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν μεταβλητικότητα δύο χρονολογικῶν σειρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρώτη παρουσιάζει σταθερὸν ρυθμὸν αὐξήσεως ἐτησίως, ἡ δὲ δευτέρα παρουσιάζει σημαντικὰς αὐξομειώσεις, τότε δείκτης ἀσταθείας τῆς πρώτης σειρᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανίζεται ηὐξημένος ἔναντι τοῦ ἀντιστοίχου δείκτου τῆς δευτέρας σειρᾶς.

2. Δείκτης Ἀσταθείας Coppock (1962)

‘Ο J. Coppock ¹ ἔχρησιμοποίησεν ὡς δείκτην ἀσταθείας τὸν ἀντιλογάριθμον τῆς τετραγωνικῆς ρίζας τῆς λογαριθμικῆς διακυμάνσεως τῶν ἐτησίων μεταβολῶν τῶν παρατηρήσεων τῆς ὑπὸ διερεύνησιν χρονολογικῆς σειρᾶς.

‘Ο ἐν λόγῳ δείκτης, ὅμως, ἐπηρεάζεται σημαντικῶς ἀπὸ τὰς τιμὰς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας παρατηρήσεως. Κατὰ συνέπειαν, καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν περίπτωσιν χρονολογικῶν σειρῶν μὲ μικρὸν ἀριθμὸν παρατηρήσεων, οὗτος ἀποτελεῖ σχεδὸν ἕνα τυχαῖον κριτήριον μετρήσεως τῆς ἀσταθείας.

3. Δείκτης Ἀσταθείας Massell (1964)

‘Ο B. F. Massell ² ἀνέπτυξε τὴν θέσιν ὅτι διὰ νὰ διερευνηθοῦν αἱ διαχρονικαὶ μεταβολαὶ μιᾶς μεταβλητῆς εἶναι χρήσιμον κατ’ ἀρχὴν νὰ γίνη διαχωρισμὸς μεταξὺ (α) τῶν μακροχρονίων παραγόντων οἱ ὁποῖοι προσδιορίζουν τὴν τάσιν καὶ (β) τῶν βραχυχρονίων παραγόντων, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζουν τὰς διακυμάνσεις περὶ τῆς τάσεως. Ἐὰν ἐπιχειρηθῇ ὑπολογισμὸς τῆς ἀσταθείας καὶ δὲν ληφθῇ ὑπὸ ὅψιν ἡ ἐν λόγῳ διαφορά, τότε εἶναι δυνατὸν χρονολογικὴ σειρὰ εἰς τὴν ὁποίαν παρατηρεῖται ἴσχυρὰ αὐξητικὴ (ἢ ἀκόμη καὶ μειωτικὴ) τάσις νὰ ἐμφανίζῃ μεγαλυτέραν ἀστάθειαν ἐν συγκρίσει πρὸς ἑτέραν χρονολογικὴν σειράν, ἡ ὁποία δὲν παρουσιάζει ἴσχυρὰν τάσιν ἀλλὰ μόνον σημαντικὰς βραχυχρονίους αὐξομειώσεις.

1. Coppock, J.D.: International economic instability (Mc Graw Hill, 1966).

2. Massell, B.F.: Export concentration and fluctuations in export earnings: A cross section analysis (American Economic Review, 1964).

‘Ο B.F. Massell προτείνει ότι διὰ νὰ ὑπολογισθῇ ὁ δείκτης ἀσταθείας εἶναι καταλληλότερον νὰ μετρηθοῦν αἱ ἐτήσιαι διακυμάνσεις οὐχὶ περὶ τοῦ μέσου ὄρου τῶν παρατηρήσεων ἀλλὰ περὶ τῆς μακροχρονίου τάσεως τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν χρονολογικῆς σειρᾶς. Διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς μακροχρονίου τάσεως ἔχρησιμοποιήσε γραμμικὴν ἐξίσωσιν τῆς μορφῆς $Z = a + \beta T$ ἡ ὅποια ἐξετιμήθη διὰ τῆς ἀπλῆς μεθόδου τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐξίσωσιν,

$$Z = \text{ἐξαγωγαὶ εἰς χρόνον } T$$

$$T = \text{Χρόνος}$$

‘Ως τοὺς καταλληλοτέρους δείκτας ἀσταθείας ὁ συγγραφεὺς προτείνει τὰ ἐξῆς δύο κριτήρια:

a) Τὸν λόγον τοῦ τυπικοῦ σφάλματος τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἐξίσωσεως $Z_T = a + \beta T$ πρὸς τὸν μέσον ὄρον τῶν παρατηρήσεων Z_T, Z_{T+1}, \dots . ‘Ο ἐν λόγῳ δείκτης ἀσταθείας περιγράφεται ὡς ἐξῆς:

$$I = \frac{\sqrt{\frac{\sum (U_T)^2}{\eta}}}{\bar{Z}}$$

ὅπου $I = \text{δείκτης ἀσταθείας}$

$\eta = \text{ἀριθμὸς παρατηρήσεων}$

$Z = \text{μέσος ὄρος τῶν παρατηρήσεων } Z_T, Z_{T+1}, Z_{T+2}, \dots$

$$U_T, U_{T+1}, \dots = \hat{Z}_T - Z_T, \hat{Z}_{T+1} - Z_{T+1}, \dots$$

‘Επειδὴ ὁ δείκτης οὗτος εἶναι καθαρὸς ἀριθμός, καὶ κατὰ συνέπειαν, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ ἀπόλυτα μεγέθη ἢ τὸν ρυθμὸν μεταβολῆς τῶν παρατηρήσεων τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν χρονολογικῆς σειρᾶς, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν μέτρησιν τῆς ἀσταθείας ἀνομοίων χρονολογικῶν σειρῶν. ‘Ο ἐν λόγῳ δείκτης χρησιμοποιεῖται ἐπίσης ὑπὸ τῶν G. Staller¹ καὶ E. Botsas² ὡς κριτήριον προσδιορισμοῦ τῆς ἀσταθείας, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς τάσεως χρησιμοποιεῖται ἐξίσωσις ἐκθετικῆς μορφῆς.

β) Τὸν μέσον ρυθμὸν μεταβολῆς τῶν παρατηρήσεων $Z_T, Z_{T+1}, Z_{T+2}, \dots$,

1. Staller, G.: Patterns of stability in foreign trade, (American Economic Review, 1969).

2. Botsas, E.N.: Trade stability of the balkan economies, 1956 - 1970, (Weltwirtschaftliches Archiv, 1975).

διωρθωμένον διὰ τὴν μακροχρόνιον τάσιν. Τὸ ἐν λόγῳ κριτήριον ἀσταθείας περιγράφεται ως ἔξης:

$$I = \frac{\Sigma W_T}{\eta}$$

$$\text{ὅπου } W_T = \frac{(U_{T+1} - U_T)}{\text{MAX}(Z_T, Z_{T+1})}$$

καὶ

η = ἀριθμὸς τῶν παρατηρήσεων

$$U_T = \hat{Z}_T - Z_T$$

4. Δείκτης Ἀσταθείας Macbean (1966)

Ο Macbean¹ χρησιμοποιεῖ ως δείκτην ἀσταθείας τὸν μέσον ὄρον τῶν ποσοστιαίων ἀποκλίσεων τῶν ἑτησίων τιμῶν τῶν παρατηρήσεων ἀπὸ τὰς τιμὰς τῶν ἀντιστοίχων κινητῶν μέσων 5 ἑτῶν.

Ο λόγος διὰ τὸν ὅποιον ὁ Macbean ἐπιχειρεῖ «πρόχειρον διόρθωσιν τῆς τάσεως»² καὶ δὲν χρησιμοποιεῖ τὴν γνωστὴν οἰκονομομετρικὴν μεθοδολογίαν εἴναι διότι εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν δοπίαν αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς τάσεως ἔξισώσεις δὲν ἔχουν ὑψηλὸν βαθμὸν στατιστικῆς προσαρμογῆς, τότε οἱ δεῖκται ἀσταθείας οἱ δοποί προκύπτουν ἐκ τῶν γενομένων ὑπολογισμῶν, δύνανται νὰ μὴν εἶναι ἀμερόληπτοι.

Η πρόχειρος διόρθωσις τῆς τάσεως ἀποτελεῖ σοβαρὸν μειονέκτημα τοῦ ἐν λόγῳ δείκτου καὶ περιορίζει κατὰ συνέπειαν τὴν χρησιμότητά του. Ο Δείκτης Macbean δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὅμως συμπληρωματικῶς εἰς τὰς χρονολογικὰς σειρὰς εἰς τὰς δοπίας δὲν παρατηρεῖται ἰσχυρὰ μακροχρόνιος τάσις.

5. Δείκτης Ἀσταθείας Massell (1970)

Ο B.F. Massell εἰς μεταγενέστερον ἀρθρὸν του³ διατυπώνει τὴν γνώμην ὅτι ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως εἶναι καταλληλοτέρα ἡ χρησιμοποίησις ἔξισώσεως ἐκθετικῆς μορφῆς διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς μακροχρονίου τάσεως, δεδομένου ὅτι κατὰ κανόνα αἱ διάφοροι χῶραι προγραμματίζουν τὴν πορείαν τῶν οἰκονομιῶν

1. Macbean, A.: Export instability and economic development (Allen and Unwin, London 1966).

2. Maizels, A.: Review of A. Macbean's «Export instability and economic development», (American Economic Review, 1968).

3. Massell, B.F.: Export instability and economic structure, (A.E.R. 1970).

των άναλόγως πρὸς τοὺς ρυθμοὺς αὐξήσεως τῶν διαφόρων μεγεθῶν καὶ οὐχὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν ἔξελιξιν τῶν ἀπολύτων μεταβολῶν τῶν ἐν λόγῳ μεγεθῶν. Κατὰ συνέπειαν, ἡ μέτρησις τῆς ἀσταθείας θὰ πρέπει νὰ ἀφορᾶ τὰς ἀποκλίσεις ἀπὸ τὴν ἐκθετικὴν γραμμὴν τάσεως. Ὁ Masselll τονίζει ἐπίσης ὅτι ἡ μορφὴ τῆς ἔξισώσεως ἡ δοπία χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς τάσεως, ἐπηρεάζει τὸ ὑψος τοῦ δείκτου ἀσταθείας. Προτείνει δὲ τὴν χρησιμοποίησιν ἔξισώσεων ἐκθετικῆς μορφῆς, δεδομένου ὅτι διὰ τὰς περισσοτέρας χρονολογικὰς σειρὰς τοῦ δείγματος τὸ δοπίον ἔξητάσθη εἰς τὴν μελέτην του, αὐταὶ ἐπέδειξαν μεγαλυτέραν ἰκανότητα ἔρμηνείας τῶν διαχρονικῶν μεταβολῶν.

Διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς τάσεως μιᾶς χρονολογικῆς σειρᾶς $Y_T, Y_{T+1}, Y_{T+2} \dots$ ἐχρησιμοποίησε τὴν ἔξισωσιν $\log Y_T = a + \beta T + U_T$

ὅπου $Y_T = \pi\alpha\tau\eta\eta\sigma\iota\varsigma$ εἰς χρόνον T

$$T = 1, 2, \dots$$

$$U_T, U_{T+1} = \hat{Y}_T - \hat{Y}_{T+1}, Y_{T+1} - Y_{T+2}, \dots$$

Δείκτης Ἀσταθείας (I) = Ἡ μέση ἀπόκλισις τετραγώνων (σ) τῶν καταλοίπων Δείκτης Ἀσταθείας (I) = Ἡ μέση ἀπόκλισις τετραγώνων (σ) τῶν καταλοίπων U_T, U_{T+1}, \dots

Ἡ ως ἄνω μέθοδος Masselll ἐχρησιμοποιήθη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ S. Naya¹ εἰς προσπάθειαν μετρήσεως τῶν διακυμάνσεων τῶν ἔξαγωγῶν ὥρισμένων χωρῶν τῆς Ἀσίας.

6. Δείκτης Ἀσταθείας Glezakos (1973)

Ο C. Glezakos² χρησιμοποιεῖ γραμμικὴν ἔξισωσιν τῆς μορφῆς $X = a + \beta T$ διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς τάσεως. Ὡς κριτήριον τῆς ἀσταθείας προτείνει τὸν μέσον δρον τῶν ἀπολύτων ἐτησίων μεταβολῶν μιᾶς χρονολογικῆς σειρᾶς, διωρθωμένων διὰ τὴν τάσιν καὶ ἐκπεφρασμένων ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (%) ἐπὶ τοῦ μέσου δρου τῶν παρατηρήσεων.

Ο ἐν λόγῳ δείκτης περιγράφεται ως ἀκολούθως:

$$I = \frac{100}{\bar{X}} \cdot \frac{\sum_{T=1}^n |X_T - X_{T-1} - \beta|}{\eta - 2}$$

1. Naya, S.: Fluctuations in export earnings and economic patterns of Asian countries (Economic Development and Cultural Change, 1973).

2. Glezakos, C.: Export instability and economic growth: A statistical verification (E. D. C. C.) 1973).

- δπου $I = \text{δείκτης άσταθείας}$
 $\eta = \text{άριθμός παρατηρήσεων}$
 $\bar{X} = \text{μέσος δρος τῶν παρατηρήσεων}$
και $X_T - X_{T-1} - \beta = \text{έτησία μεταβολὴ περὶ τὴν μακροχρόνιον τάσιν.}$

Γ. Ἡ μεθοδολογία ἡ χρησιμοποιηθεῖσα εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην

Διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς μακροχρονίου τάσεως ἐχρησιμοποιήθησαν ἐφ' ὅλων τῶν ἐξετασθεισῶν χρονολογικῶν σειρῶν (α) γραμμικαὶ ἐξισώσεις τῆς μορφῆς $Y = a + \beta T$ καὶ (β) ήμι-λογαριθμικαὶ ἐξισώσεις τῆς μορφῆς $\log Y = a + \beta T$, αἱ δοποῖαι ἐξετιμήθησαν διὰ τῆς ἀπλῆς μεθόδου τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων. Ὡς κριτήριον δὲ τῆς ἀσταθείας ἐκάστης ἐξετασθείσης χρονολογικῆς σειρᾶς ἐχρησιμοποιήθη ὁ προταθεὶς ὑπὸ τῶν Massell (1970) καὶ Naya (1973) δείκτης ἀσταθείας, ἥτοι ἡ μέση ἀπόκλισις τετραγώνου τῶν καταλοίπων $\hat{Y}_T - \hat{Y}_T, \hat{Y}_{T+1} - \hat{Y}_{T+1}, \dots$

III. Ἀποτελέσματα τῆς Ἐμπειρικῆς Ἐρεύνης

A. Αἱ χρονολογικαὶ σειραὶ αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι εἰς τὴν μελέτην

Ἐπεχειρήθη ὁ ὑπολογισμὸς τῆς παρατηρηθείσης, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου 1954 - 75 ἀσταθείας τῶν ἐξῆς χρονολογικῶν σειρῶν, αἱ δοποῖαι ἀναφέρονται εἰς βασικὰ κονδύλια τοῦ ἴσοζυγίου πληρωμῶν τῆς Ἑλλάδος:

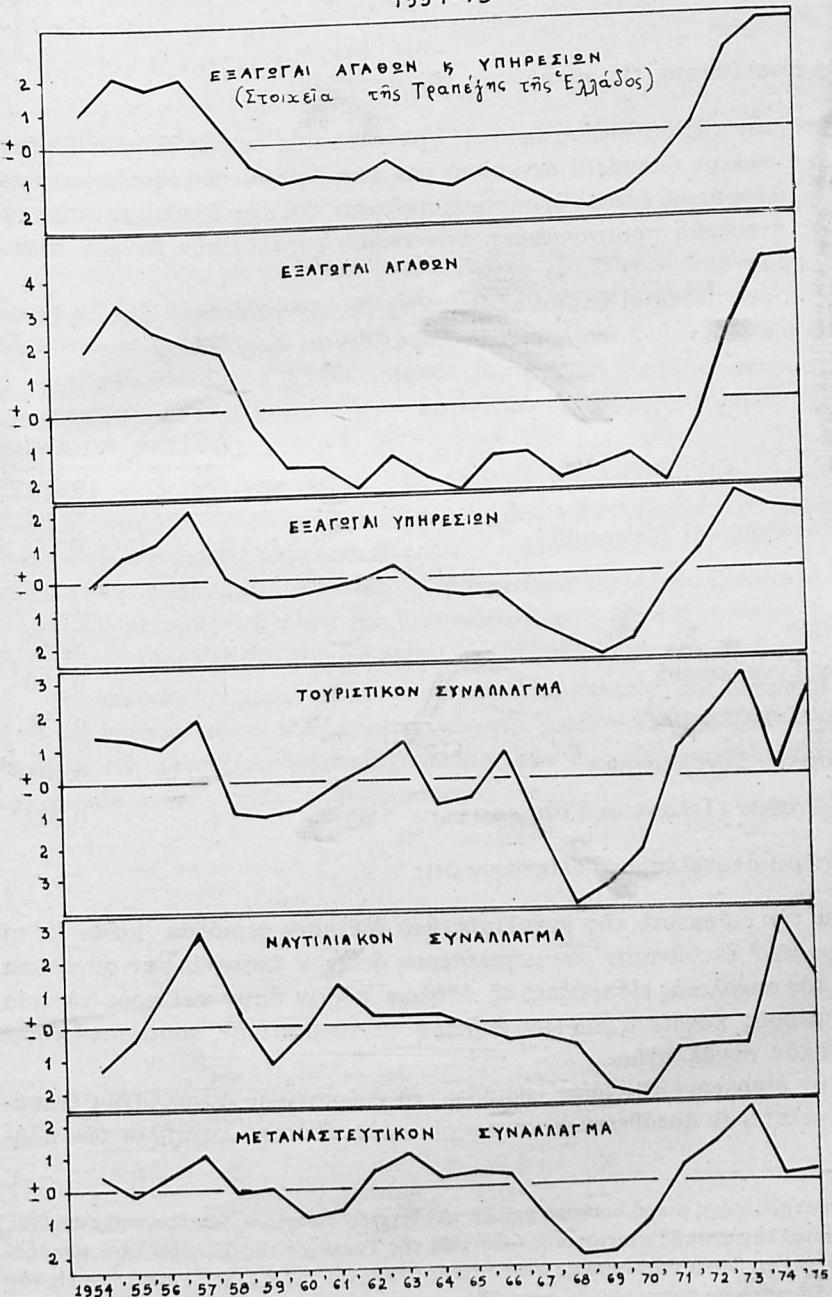
- 1.— Συνολικαὶ συναλλαγματικαὶ εἰσπράξεις ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν μὲ τὸ ἐξωτερικὸν
- 2.— Ἐξαγωγαὶ ἀγαθῶν
- 3.— Συνολικαὶ εἰσπράξεις ἀπὸ Ἀδήλους Πόρους
- 4.— Εἰσπράξεις τουριστικοῦ συναλλάγματος
- 5.— Εἰσπράξεις ναυτιλιακοῦ συναλλάγματος
- 6.— Εἰσπράξεις μεταναστευτικῶν — ἐργατικῶν ἐμβασμάτων

B. Ἀποτελέσματα τῆς Ἀπαλοιφῆς τῆς Μακροχρονίου Τάσεως

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω χρονολογικῶν σειρῶν ἡ ἀπαλοιφὴ τῆς μακροχρονίου τάσεως διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως γραμμικῶν καὶ ήμι-λογαριθμικῶν ἐξισώσεων¹.

1. Διὰ συνοπτικὴν παρουσίασιν τῶν ἀποτελεσμάτων, δρα Παράρτημα, σελ. 15.

ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ ΕΞΙΣΩΣΕΩΝ ΗΜΙΛ/ΚΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ
1954-75

Ός προέκυψεν έκ τῶν γενομένων οἰκονομομετρικῶν ὑπολογισμῶν, αἱ ἔξισώσεις ἡμι - λογαριθμικῆς μορφῆς εἶχον ἐν γένει μεγαλύτερον βαθμὸν στατιστικῆς προσ- αρμογῆς.

Γ. Ἀποτελέσματα τῆς μετρήσεως τῆς ἀσταθείας

Ως κριτήριον τῆς ἀσταθείας ἕκάστης χρονολογικῆς σειρᾶς ἐλήφθη ἡ μέση ἀπόκλισις τετραγώνου (standard deviation) τῶν καταλοίπων τῶν ἔξισώσεων ἡμι- λογαριθμικῆς μορφῆς αἱ δόποιαι ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν ἀπαλοιφὴν τῆς τά- σεως καί, ὡς ἀνεφέρθη προηγουμένως, ἐνεφάνισαν μεγαλύτερον βαθμὸν στατι- στικῆς προσαρμογῆς.

Οἱ δεῖκται ἀσταθείας οἱ δόποιοι προκύπτουν ἐκ τῶν γενομένων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω μεθοδολογίας; ὑπολογισμῶν παρατίθενται ἀκολούθως:

K o v δ ú λ i o n	Δεῖκται ἀσταθείας διὰ τὴν περίοδον 1954 - 75
Ἐξαγωγαὶ Ἀγαθῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν	0,173
Ἐξαγωγαὶ Ἀγαθῶν (Συναλλαγμ. στατιστικὴ)	0,250
Ἄδηλοι Πόροι	0,128
Τουριστικὸν Συνάλλαγμα	0,180
Ναυτιλιακὸν Συνάλλαγμα	0,136
Μεταναστευτικὸν Συνάλλαγμα	0,105
Ἐξαγωγαὶ Ἀγαθῶν (Τελωνειακὴ στατιστικὴ)	0,267

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελέσματα δεικνύουν ὅτι:

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνολικῆς, ὑπὸ ἔξέτασιν περιόδου, 1954 - 75, αἱ ἔξαγωγαὶ ἀγαθῶν¹ ἐνεφάνισαν τὸν μεγαλύτερον δείκτην ἀσταθείας ἐν συγκρίσει τόσον πρὸς τὰς συνολικὰς εἰσπράξεις ἐξ ἀδήλων πόρων ὅσον καὶ πρὸς τὰ τρία βασικὰ ἐπὶ μέρους κονδύλια τούτων, δηλαδὴ τὸ τουριστικόν, ναυτιλιακὸν καὶ μεταναστευτικὸν συνάλλαγμα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἴδιας περιόδου, τὸ τουριστικὸν συνάλλαγμα ἐνεφά- νισε τὴν μεγαλυτέραν ἀστάθειαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ λοιπὰ κονδήλια τῶν ἀδή-

1. Ἡ παρατηρουμένη μικρὰ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δεικτῶν ἀσταθείας τῶν ἔξαγωγῶν ἀγαθῶν, ἐπὶ τῇ βάσει συναλλαγματικῆς στατιστικῆς (στοιχεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος) καὶ τῶν ἔξα- γωγῶν ἀγαθῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τελωνειακῆς στατιστικῆς (στοιχεῖα τῆς Ε.Σ.Υ.Ε.) διφείλεται εἰς τὴν διαφορετικὴν στατιστικὴν βάσιν τῶν ἐν λόγῳ δύο σειρῶν.

λων πόρων. Ή σχετικώς ύψηλή μεταβλητικότης αύτή τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος ἀντικατοπτρίζει κυρίως τὴν ἐπίδρασιν ὀρισμένων πολιτικῶν γεγονότων (Κυπριακὴ κρίσις 1964, πραξικόπημα 1967 καὶ τὰ γεγονότα τοῦ 1974). Εάν ἀφαιρέσωμεν τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις διὰ τὰ ἔτη 1964, 1967, 1968 καὶ 1974, προκύπτει, ὅτι ὁ δείκτης ἀσταθείας τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος μόλις ἀνέρχεται εἰς 0,107 διὰ τὴν περίοδον 1954 - 75.

Τέλος, οἱ εἰσπράξεις μεταναστευτικῶν καὶ ναυτιλιακῶν ἐμβασμάτων ἥσαν τὰ κονδύλια τὰ ὅποια ἐνεφάνισαν τὴν μικροτέραν ἀστάθειαν.

Δ. Συμπεράσματα

Τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὅποια προέκυψαν ἐκ τῆς γενομένης μετρήσεως δεικτῶν ἀσταθείας διὰ τὰ κυριώτερα κονδύλια τῶν ἔξαγωγῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Ἑλλάδος, δεικνύουν ὅτι:

1.— Δὲν εὑσταθεῖ ἡ «παραδοσιακὴ» θέσις ὅτι αἱ ἔξαγωγαὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Ἑλλάδος παρουσιάζουν μεγαλυτέραν ἀστάθειαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἔξαγωγὰς ἀγαθῶν.

2.— Ή χαμηλὴ ἀστάθεια τῶν ἀδήλων πόρων ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν σταθερότητα τῶν ναυτιλιακῶν καὶ μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων. Εάν ἔξακολουθήσουν νὰ ἴσχύουν εἰς τὸ μέλλον αἱ παρατηρηθεῖσαι ἀπὸ τὸ 1975 τάσεις καὶ σημειώθῃ οὐσιώδης μείωσις τῆς συμμετοχῆς τῶν μεταναστευτικῶν ἐμβασμάτων καὶ αὔξησις τῆς συμμετοχῆς τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος εἰς τὰς συνολικὰς εἰσπράξεις ἔξ αδήλων πόρων, τότε εἶναι δυνατὸν νὰ αὐξηθῇ σημαντικῶς ἡ ἀστάθεια αὐτή.

Εἰς γενικὰς γραμμάς, τὰ ἀποτελέσματα τῆς μελέτης μας δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς πρώτην φάσιν μιᾶς μελέτης, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔξετάζωνται λεπτομερδές τὰ αἴτια τῆς ἀσταθείας ἐκάστου κονδυλίου τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν τῆς Ἑλλάδος.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

Π Ι Ν Α Ε 1

Σύνθεσις συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν

Συμμετοχὴ % εἰς τὰς συναλλαγματικὰς εἰσπράξεις
ἀπὸ ἑξαγωγὰς ἀγαθῶν καὶ ἀδήλους πόρους

*Έτος	*Ἐξαγωγαὶ Ἀγαθῶν	*Ἀδηλοὶ Πόροι
1954	56,5	43,5
1955	57,3	42,7
1956	53,4	46,6
1957	58,6	51,4
1958	52,7	47,3
1959	47,3	52,7
1960	43,3	56,7
1961	42,3	57,7
1962	39,0	61,0
1963	39,4	60,6
1964	39,1	60,9
1965	37,6	62,4
1966	38,8	61,2
1967	40,7	59,3
1968	39,3	60,7
1969	40,2	59,8
1970	39,2	60,8
1971	32,6	67,4
1972	34,2	65,8
1973	35,9	64,1
1974	42,9	57,1
1975	42,7	57,3

Πηγή: Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

ΠΙΝΑΞ 2

Συμμετοχή εἰς τὴν κάλυψιν τῶν συναλλαγματικῶν
δαπανῶν δι' εἰσαγωγὰς καὶ ἐμπορικὰς πιστώσεις

Ἐτος	Ἐξαγωγαὶ Ἀγαθῶν	Ἄδηλοι Πόροι
	ὅς % τῶν Εἰσαγωγῶν	ὅς % τῶν Εἰσαγωγῶν Ἀγαθῶν
1954	49,0	37,8
1955	56,7	42,2
1956	45,1	39,3
1957	43,8	46,4
1958	47,8	42,8
1959	47,4	52,9
1960	41,4	54,2
1961	41,5	56,6
1962	38,1	59,6
1963	40,6	62,3
1964	35,8	55,7
1965	32,6	54,1
1966	35,2	55,5
1967	39,5	57,5
1968	37,7	58,3
1969	37,5	55,7
1970	36,1	55,9
1971	32,4	67,1
1972	34,7	66,7
1973	30,5	54,5
1974	38,4	51,1
1975	40,0	53,7

Πηγή: Τράπεζα τῆς Ελλάδος.

Π Ι Ν Α Ζ 3

Σύνθεσις Ἀδήλων Πόρων

Συμμετοχὴ % εἰς τὰς συνολικὰς εἰσπράξεις

Έτος	Τουριστικὸν συνάλλαγμα	Ναυτιλιακὸν συνάλλαγμα	Μεταναστευτικὸν συνάλλαγμα	Λοιπὰ Κονδύλια
1954	20,4	22,6	37,8	19,2
1955	18,9	23,1	32,9	25,1
1956	17,1	26,4	33,3	23,2
1957	17,6	28,3	31,8	22,3
1958	16,6	27,7	35,2	20,5
1959	17,6	25,4	37,3	19,7
1960	18,0	28,0	33,9	20,1
1961	19,6	31,9	33,6	14,9
1962	20,0	28,6	36,6	14,8
1963	21,0	27,6	37,0	14,4
1964	19,0	30,7	36,9	13,4
1965	19,6	29,8	37,7	12,9
1966	22,5	28,7	37,0	11,8
1967	19,2	32,5	35,2	13,1
1968	16,7	33,8	33,3	16,2
1969	19,0	30,9	35,2	14,9
1970	20,4	29,2	36,3	14,1
1971	23,6	28,6	36,3	11,5
1972	24,4	27,1	35,8	12,7
1973	23,4	27,3	33,5	15,8
1974	18,7	36,1	27,1	17,1
1975	23,6	31,0	28,7	16,7

Πηγή: Τράπεζα τῆς Ἐλλάδος.

Π ε ρ ο δ ο ζ 1934 - 75

'Αποτελέσματα άπαλοιφής τής διαχρονικής τάσεως διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων

Α/Α 'Εξισώσεως	Υ	Γραμμικαὶ 'Εξισώσεις			'Ημι - Λογαριθμικαὶ 'Εξισώσεις		
		Y = α + βT	α (SE)	β (SE)	R ²	α (SE)	β (SE)
1	'Εξαγωγαὶ 'Αγαθῶν καὶ 'Υπηρεσιῶν	— (304,18)	575,49 (23,16)	166,40 (23,16)	0,707 (0,078)	5,44 (0,078)	0,12 (0,006)
2	'Εξαγωγαὶ 'Αγαθῶν (Συναλλαγματικὴ Στατιστικὴ)	— (140,55)	184,05 (10,7)	62,80 (10,7)	0,615 (0,11)	4,79 (0,11)	0,11 (0,01)
3	"Αδηλοι Πόροι	— (167,9)	391,44 (12,78)	103,51 (12,78)	0,755 (0,058)	4,69 (0,058)	0,14 (0,004)
4	Τουριστικὸν Συνάλλαγμα	— (41,14)	98,97 (3,13)	23,33 (3,13)	0,722 (0,08)	2,95 (0,08)	0,15 (0,006)
5	Ναυτιλιακὸν Συνάλλαγμα	— (56,27)	132,32 (4,28)	32,46 (4,28)	0,729 (0,06)	3,32 (0,06)	0,15 (0,01)
6	Μεταναστευτικὸν Συνάλλαγμα	— (44,14)	107,01 (3,36)	32,45 (3,36)	0,814 (0,05)	3,67 (0,05)	0,14 (0,004)
7	'Εξαγωγαὶ 'Αγαθῶν (Τελωνειακὴ Στατιστικὴ)	— (5,254)	8.147,60 (400)	2.227,63 (400)	0,588 (0,12)	8,08 (0,12)	0,882 (0,009)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Botsas, E. N. : Trade Stability of the Balkan Economics, 1956 - 1970, (Weltwirtschaftliches Archiv, 1975).
2. Coppock, J. D. : International Economic Instability (McGraw Hill, 1966).
3. 'Εθνική, Στατιστική 'Υπηρεσία τῆς 'Ελλάδος : Στατιστική 'Επετηρίς τῆς 'Ελλάδος (σειρά)
4. » » » » Δελτίον Στατιστικής 'Εξωτερικού Εμπορίου (σειρά)
5. Freund, J. E. and Williams, F. J. : Modern Business Statistics (Pitman's, London 1967).
6. Glezakos, C.: Export Instability and Economic Growth : A Statistical Verification (Economic Development and Cultural Change, 1973).
7. Κ.Ε.Π.Ε. : Σχέδιον Προγράμματος Οικονομικής 'Αναπτύξεως τῆς 'Ελλάδος 1966 - 70 (Πολυγρ. έκδοσις, 'Αθήναι 1965).
8. MacBean, A.: Export Instability and Economic Development (Allen and Unwin, London 1966).
9. Maizels, A. : Review of A. Macbean's «Export Instability and Economic Development (American Economic Review, 1968).
10. Massell, B. F. : Export Concentration and Fluctuations in Export Earnings : A Cross Section Analysis (A.E.R. 1964).
11. — ditto — : Export Instability and Economic Structure, (A.E.R. 1970).
12. Naya, S. : Fluctuations in Export Earnings and Economic Patterns of Asian Countries (E.C. D.C.C., 1973).
13. Staller, G. : Patterns of Stability in Foreign Trade (American Economic Review, 1969).
14. Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος : Δελτίον 'Εξωτερικῶν Συναλλαγῶν (σειρά)
15. » » » Μηνιαίον Στατιστικὸν Δελτίον (σειρά)
16. U.N.O., Secretariat : Instability in Export Markets of Underdeveloped Countries (New York, 1952).
17. 'Υπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως : Τὸ Προσωρινὸν Σετές Πρόγραμμα Οικονομικῆς 'Αναπτύξεως τῆς χώρας 1959 - 63, ('Αθῆναι 1959).